

dem, der omhandles i V. L.'s §§ 25, 30 og 41. Som Forskelligheder maa dog fremhæves, at Trassatens Insolvens kan give Anledning til Regres, selv om han endnu ikke har akcepteret, og at Trassentens Fallit kan medføre Vekselsregres, hvis Vekslen ikke skal være Genstand for Accept, idet det da er Trassentens økonomiske Evne, hvoraf Veksels Værdi væsentlig er afhængig. Det maa bemærkes, at Bestemmelserne om Vekselsregres medfører en Simplificering af den gældende Ordning, idet den Regres til Sikkerhedsstilling, som V. L. indeholder, dels i Tilfælde af Regres paa Grund af ikke-betryggende Accept, dels (alternativt med Betalingsregressen) i Tilfælde af manglende Accept, helt afskaffes, saaledes at der i alle Tilfælde alene bliver Tale om Betaling af Vekslen. Ved Formuleringen af Bestemmelserne i § 43 Nr. 2 og 3 har man benyttet sig af den i Art. 10 i Reservationerne indeholdte Beføjelse, derimod har man ikke skønnet, det fornødent at anvende den i Art. 11 i Reservationerne indrømmede Adgang til at fravige Reglerne i § 43 Nr. 2 og 3 og § 72 (§ 74 i den ensartede V. L.) ved at indrømme de vekselforpligtede, hos hvem der søges Regres som Følge af ikke betryggende Accept, Mulighed for at opnaa en Udsættelse, der dog i intet Tilfælde maa overskride Veksels Forfaldsdag.

Til § 44.

Bestemmelserne i § 44 træder i Stedet for Forskrifterne i V. L. § 25, jfr. §§ 19 og 41. Som ny Forskrift maa fremhæves, at Protest ikke mere kan foretages paa selve Forfaldsdagen, men kun paa en af de to følgende Søgnedage. Da det maa antages, at Protest for manglende Betaling i de nordiske Lande saa godt som aldrig i Praksis optages paa selve Forfaldsdagen, har man ikke anset det fornødent at anvende den i Art. 9 i Reservationerne indeholdte Beføjelse til at foreskrive, at saadan Protest ogsaa kan optages paa selve Forfaldsdagen, jfr. iøvrigt Udtalelserne under Nr. 104 i Bilag B. Sp. 4599—4602 og tillige Udtalelserne under Nr. 105.

Endvidere maa det som ny Regel i dansk Ret fremhæves, at i det ifølge § 44, 3. Stk. i intet Tilfælde skal være nødvendigt at optage Protest paa Grund af manglende Betaling, naar der allerede er optaget Protest paa Grund af manglende Accept.

Opmærksomheden maa derhos henledes paa, at den ensartede V. L. ikke hjemler Optagelse i Lovforslaget af en Regel svarende til den i V. L. § 43 indeholdte, saa-

ledes at den Omstændighed, at Domiciliatens Nægtelse af at betale ikke konstateres ved Optagelse af Protest, ikke i Fremtiden vil medføre Fortabelse af Veksletret overfor Acceptanten, jfr. ogsaa Lovforslagets § 53. Den i Art. 10 i Reservationerne indeholdte Beføjelse er paa samme Maade som anført ovenfor ved § 43 anvendt ved Affattelsen af § 44, sidste og næstsidste Stk. Derimod har man, da de nordiske V. L. ikke hidtil har kendt anden Form for Optagelse af Protest end den formelle ved dertil beskikkede offentlige Tjenestemænd, ikke anset det for ønskeligt at benytte den i Art. 8 i Reservationerne indeholdte Beføjelse til at indføre en uformel Protest.

Til § 45.

Bestemmelsen indfører nogle mindre Forandringer i de hidtil gældende Regler om Notifikation efter V. L.'s §§ 45 og 47, saaledes skal Vekselindehaveren altid give Trassenten direkte Meddelelse om Veksels Dishonorering. Desuden forlænges Fristen for hans Oplydelse af Pligten til 4 Dage, medens for Endossenterne den tidligere Frist af 2 Dage bevares. Det paalægges Endossenterne samtidig med Meddelelse til Formanden at opgive Navn og Adresse paa dem, som har givet de foregaaende Meddelelser, og paa den anden Side lettes Notifikationspligtens Oplydelse ved Bestemmelsen om, at det kan ske paa en hvilken som helst Maade, ogsaa blot ved Veksels Tilbagesendelse. Endelig fastsættes der den Grænse for det Erstatningsansvar, der kan paadrages ved Forsømmelse af Notifikation, at Skadeserstatningen aldrig kan overstige Veksels Beløb. For i saa vidt Omfang som muligt at bevare hidtil gældende Ret har man ikke anset det for ønskeligt at benytte den i Art. 12 i Reservationerne indeholdte Beføjelse til at indføre et offentligt Notifikationssystem. Dette maatte ogsaa for dansk Rets Vedkommende anses for unødvendigt, idet man allerede nu, hvis man maatte ønske det, — mod Erlæggelse af det foreskrevne Gebyr jfr. Sportelreglement 22. Marts 1814 § 141 med Tillæg af 8. Jan. 1823 og 26. November 1834 — kan faa Notarius til at foretage Notifikationen.

Til § 46.

Bestemmelsen stemmer i Hovedsagen med de hidtil gældende Regler i V. L.'s § 42. Der gøres dog nogen Forskel, eftersom Klausulen hidrører fra Trassenten eller fra